

De BREDASCHIE COURANT verschijnt, zoo lang de gebeurtenissen in het zuiden voortduren...

De geabonneerden ontvangen 4 Couranten per week, voor de bepaalde Abonnements-prijs...

Not E. D. E. R. L. A. N. D. E. N. Breda, den 9den September.

De Nederlandsche Staats-Courant van heden meldt het volgende:

De Koning, met verontwaardiging vernomen hebbende het voorduren van oproer en opstand tegen het wettig gezag in enkele plaatsen der provincien Zuid-Brabant en Luik, heeft zich in afwachting van den uitslag van het overleg met de op den 13. dezer maand bijeenroepene Staten-Generaal, verplicht geacht...

Voorts zijn de bevelen der Gouverneurs der gewesten met voorschriften politie versterkt geworden, onder anderen ten doel hebbende, om voort te komen, dat woelzieke personen, met misdadige bedoelingen bezield, zaden van tweedragt en wantrouwen strooijen...

Alle weldenkende angezetenen, waar zij zich in het Rijk bevinden, die met trouw en geestdrift zich rondom wet en orde scharen, kunnen dan ook overtuigd zijn, dat hunne eigendommen beschermd, en hunne rechten en belangen niet aan geweld of hoosheid zullen worden prijs gegeven.

Men verneemt, dat het kommando der troepen, welke reeds ten getale van omstreeks 18000 man te Antwerpen en omstreken verzameld zouden zijn, aan den generaal Chassé is opgedragen.

Prins Frederik is, den 7den dezer, des morgens ten 6 ure, uit zijn hoofdkwartier te Vilvoorden vertrokken en heeft zich naar Mechelen begeven. Ook zijn alle de troepen, welke te Vilvoorden bivouacquerden, in den loop van denzelfden dag, naar Mechelen, Duffel en Lier gemarcheerd.

De minister de la Moussaye, gewezen ambassadeur van Frankrijk bij het Koninkrijk der Nederlanden, is gisteren morgen, met zijn huisgezin, van Brussel, naar Parijs, vertrokken.

Wij willen de onderschikte aanmerkingen van den Courrier des Pays-Bas op de proclamatie van den 5. dezer, waarin hij den Koning inderdaad als zijne getuigen bejegend, niet herhalen, vreezende onze pen daarmee te bezwaaren, maar ons bepalen tot hetgeen dat blad omtrent de eerste gevolgen dier proclamatie te Brussel meldt mede te deelen: 'Nieuwliks, zegt hetzelfde, was deze zoo onduidelijke of niets betekenende (vague) proclamatie, — in een oogenblik, dat men niet te onrecht kan zijn, — bekend of eene menigte burgers smelden naar het stadhuys. Zij noodigden de Afgevaardigder, om eene demarche bij den Prins Frederik te Vilvoorden te doen, ten einde hem van den staat der zaken berigt te geven.'

De heeren de Braconier, de Langhe, de Hon, Huijsman d'Annecroix, Sartorius de Schobier, baron J. van der Linden d'Hoogvorst en graaf d'Ardenne, vertrokken ten twee ure naar Vilvoorden. Zij werden onmiddellijk bij den Prins toegelaten en hadden met hem eene lange conferentie, in welke verscheidene leden der deputatie zich met kracht uitlieten over de noodzakelijkheid, om de oproeders, door spoedige, opregte en beslissende maatre-

gelen, tot bedaren te brengen. De afscheiding van Holland en Belgie is niet handlang gevorderd geworden en de Prins doet besluiten, dat het gouvernement, in de oogenblik van Europa, ja voor de geneere werelt, standvastig en onwrikbaar den staat van gisting, wanorde en kwalijkzijn, waarin ons Koninkrijk verkeeren zou.

Prins Frederik heeft deze vertoogen met groote aandacht aangehoord. Hij ontveinsde de zwaarwichtigheid der omstandigheden niet, sprak van den eed des Konings, van de verplichting, om de grondwet te verbiedigen, en ontveinsde niet, dat, volgens zijn oordeel, de afscheiding der beide gedeelten des Rijks, meer dan eene wettelijken hinderpaal zou ontmoeten.

De prins vroeg de deputatie, dat zij hem de bedenkingen, die zij raadzaam geacht had, in het midden te brengen, schriftelijk zou behandigen, en beloofde dezelve onmiddellijk naar s Gravenhage te zullen zenden. Hierna nam de deputatie afscheid van den Prins en keerde naar Brussel terug.

Nog zegt opgemaelde Courier: » De Prins van Claux wordt te Brussel verwacht; deszelfs afwezigheid verwondert eenige lieden. Ook wij gelooven, dat deze afwezigheid, indien zij nog lang duurt, van den kant des gouvernementes geens welwillende oogmerken aanduidt. Zou de Prins dan slechts in ons midden gekomen zijn, om onze eed van getrouwheid aan het stadhuys te ontvangen? »

Het zelfde blad zegt, bij de mededeeling van het levensgevaar, hetwelk de baron de Stassart te Antwerpen is overloopen zou hebben, dat deze mishandeling, dienenden mistroef van deeg tot aanleiding had. De Postilion vergist zich. Nog nooit is in Holland een Belg, omdat hij Belg was, bedreigd, veel min mishandeld geworden. Maar men veracht in Holland den naam, die, van den bloedorstigen slaaf eens overheerschers, in de voorvechter van zoogenaamd liberalismus veranderde, om het even of hij Belg of Hollander heet. Niet de naam van Belg, maar de gruwelen van den ex-prefekt hebben aanleiding tot de Noord-Nederlandsche verbittering gegeven, en het sprekeendst bewijs van Hollandsche lankmoedigheid, en vengingsgezindheid is juist dit, dat de baron de Stassart, en zijns, hem waardige ambtgenoot de Gelles, niet reeds voor jaren eene welverdiende straf hebben ondergaan, in eene dar steden, waar hunne wreedheden met onafwischbare letteren gegrift en hunne namen voor altijd gebrandmerkt staan.

Wanneer wij zeggen, dat het ons verheugt, dat gemelde baron ditmaal den dans ontsprongen is, zeggen wij onpartij onze meening. Het zoude ons om meer dan eene reden geveest hebben, indien hij nu het slagtoffer der volkwraat geworden ware. Of hij het echten verdiend zoude, hebben wij reeds eene andere vraag, waarop in het Helleke slechts den antwoord bestaat.

Opgemaeld blad spreekt van de aankomst eener cohorte van eenige ingezetenen van Jodoigne, aan welke de akte van toelating tot de afscheiding der beide gedeelten des Rijks was toegelegd, en voegt daarbij, dat deze akte weldra door 50,000 zielen uit de kantons Jodoigne, Janche en omstreken zal geroepen worden.

Wij hebben, in ons vorig nummer, de belofte van de Weijer verhaald, om een uitvoerig verslag van de bespottelijke expeditie naar Tervuereh te geven. Niet de ex-redacteur, maar de majoor kommandant der burgerwacht van der Meeren, heeft zich met die taak belast. Dat in eene bespottelijken militairen stijl geschreven rapport, waarin van tirailleurs, van bosch-zoomen, van assijden van retraite, enz. enz. gesproken wordt, eindigt met het zeggen van den schrijver, dat hij het zeer grappig gevonden heeft, met eene troep van 120 man, vier uren lang, bij een ander troep, 600 man cavalerie geregelde troepen bezigt gehouden te hebben.

